

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Acte de lliurament dels V premis Miramar a la creativitat audiovisual

Palau del Parlament, 28 de juny de 2013

La presidenta

Bon dia a tothom.

Voldria saludar, en primer lloc, els membres de la mesa: el secretari general de comunicació, el president del consell assessor de Radiotelevisió Espanyola, la directora general i la vicepresidenta en funcions del consell assessor, el president del Consell Audiovisual de Catalunya, el senador, el conseller de Radiotelevisió Espanyola i els membres del consell assessor, els futurs finalistes, els premiats i, molt especialment, el senyor Ramon Colom, que avui rebrà el premi d'honor, els diputats i les diputades —que me'ls deixava—, i a tots vostès i en especial la gent més jove que avui és aquí —que probablement molts és el primer cop que vénen al Parlament, d'altres no, perquè amb les escoles segur que en algun moment d'aquests darrers deu o quinze anys han estat aquí— i dir-los que són al Parlament, que és la casa de tots.

El Parlament és la seu del legislatiu des de fa vuitanta-un anys. El president Macià l'any 1932 va acordar amb l'ajuntament de Barcelona que aquest palau fos seu del legislatiu, i així va ser. Però aquest palau té una història que va molt més enllà; una història que es remunta gairebé tres-cents anys enrere; una història que comença l'endemà del 1714, quan Felip V ordena construir la ciutadella. En aquest parc, en què han entrat per arribar aquí, hi va fer construir la ciutadella, l'arsenal de la qual era aquest palau. De tota la fortificació, en van quedar aquest edifici i dos més aquí al davant: la capella castrense i l'edifici del que és ara un institut de secundària. I tot això es va construir no per defensar Barcelona, sinó com a instrument de repressió contra els barcelonins, perquè no es tornessin a alçar. Al cap dels anys, ironies de la història, l'arsenal de la ciutadella, aquest palau, s'ha convertit en el lloc de la paraula, en el lloc del debat, en el lloc en què els representants del poble de Catalunya debaten, proposen, controlen l'acció de govern i intenten, des del seu escó, defensar Catalunya en el seu conjunt.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Siguin benvinguts, doncs, a aquesta casa en aquesta cinquena edició dels premis Miramar a la creativitat audiovisual.

[...]

Ja arribem al final d'aquesta cinquena edició dels premis Miramar a la creativitat audiovisual en les modalitats de ràdio, televisió i premi d'honor, i em plau dir unes paraules de cloenda; unes paraules que volen ser, sobretot, d'encoratjament i de felicitació. En primer lloc, al consell assessor de Radiotelevisió Espanyola a Catalunya, al jurat que ha hagut de decidir els finalistes i els premiats, i a tots els participants. Em deien abans que s'hi havien presentat vuitanta projectes, i d'aquests vuitanta n'han quedat, entre premiats i finalistes, uns quaranta. Són els projectes dels nois i les noies que heu rebut aquesta distinció, i és una distinció que se us fa, un reconeixement merescut per l'esforç esmerçat, la creativitat i la qualitat dels vostres treballs.

Voldria, en aquest sentit, fer esment, sobretot, dels dos premiats en ràdio i televisió, per la iniciativa que han demostrat i la innovació i imaginació de què han parlat els membres de la mesa, però també dir-vos a tots que és important continuar treballant, que no us podeu quedar aquest premi i dir: "Ja ho he aconseguit, he treballat bé i fins i tot m'han donat un premi. Ara és qüestió de seure i esperar que m'arribin ofertes." Seria el més equivocat. El que heu de fer és continuar treballant, continuar esforçant-vos, el que heu de fer és el que us ha dit un periodista de la talla de Ramon Colom que, després de quaranta anys llargs de trajectòria, ve aquí i diu que, per a ell, és el primer premi personal. I això és important perquè fa molts anys que s'hi dedica i continua tenint èxit, i continua essent molt conegut. Per tant, és important, per als joves que avui heu vingut aquí al palau del Parlament per rebre el diploma finalista o el premi, que tingueu present que la feina acaba de començar i, per tant, que dediqueu aquests anys que teniu de formació a formar-vos encara més, a innovar, a arriscar i a fer coses noves. I n'heu fetes. I està bé. I està bé la reivindicació. Si els joves no reivindicuessin no seríem un país normal. I estan bé els sentiments del programa de televisió que també ha sigut guanyador; s'hi han vist els sentiments que traspua la vida de dos pescadors, un de ja jubilat i l'altre jove. I, sobretot, el moment que diu: "Si m'haig de morir, vull morir a la mar, perquè la mar és la meva vida." Això significa, de veritat, que aquesta persona creu en la seva professió, en el seu ofici. I que malgrat que no li hagi donat gaires diners a la vida, i hagi sortit cada matí dient "no sé què vendré avui", ha continuat, perquè la vocació és molt important.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

No es tracta, a la vida, de guanyar diners, es tracta de fer allò per al que pots servir i fer-ho amb vocació i amb professionalitat, i aquest és el missatge que us vull deixar avui, sobretot a vosaltres, joves en formació, i als vostres professors i a les vostres escoles. Felicitats per la feina feta però, sobretot, continueu-la, no la deixeu.

Som en un món molt competitiu, molt competitiu i la competència és un dels elements que avui ens pot donar un grau més o menys de qualitat al nostre país. I quan parlem del món de les tecnologies de la informació i la comunicació..., és un món que està patint, com molts altres, però la qualitat del qual farà que vagi endavant. Vosaltres sou el futur. Els periodistes com Ramon Colom o altres, com deia abans la directora general, ja han fet la seva carrera. Ara el món és vostre. Per tant, heu de ser capaços d'exigir en aquest sentit una bona formació.

Vull destacar també aquí la implicació històrica de Radiotelevisió Espanyola a Catalunya i els seus serveis al país. Ja s'ha dit, però a mi m'agrada repetir-ho. Es van ocupar i preocupar pel seu paper a Catalunya, per la llengua i la cultura catalanes primer des dels estudis Miramar i després des de Sant Cugat. De fet, enguany hem celebrat el trentè aniversari de la Llei de la Corporació Catalana de Radiotelevisió. Vosaltres també heu fet trenta anys a les instal·lacions de Sant Cugat i vull agrair les aportacions de tots els seus professionals —entre els quals hi ha Ramon Colom— que van saber crear escola amb la modernització del nou llenguatge, la qualitat de les imatges i la inquietud pels missatges que recollien preocupacions socials i polítiques.

És per això que l'objectiu d'aquests premis Miramar és reivindicar el talent i l'excel·lència; el que us deia abans de la formació: el talent i l'excel·lència, donar via lliure a la creativitat, saber assumir riscos encara que t'equivoquis. És millor fer un pas endavant que no un pas enrere, i viure el compromís per la feina ben feta. I especialment a les joves promeses que avui heu rebut aquest reconeixement: penseu en els vostres mestres, en les persones que, a la ràdio i la televisió us agrada com parlen, us agrada com presenten els programes, us han agradat i en teniu un bon record, i intenteu fer periodisme pensant en la seva experiència.

Vivim i viurem, amb una certa precipitació històrica, uns temps nous tecnològicament també molt interessants, i cal tenir presents les possibilitats ingents de les noves tecnologies, però també els riscos i els perills que generen. Vull destacar la necessitat d'abocar la creativitat en nous continguts amb les noves

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

tècniques, però amb el nervi i l'olfacte del vell periodisme, del periodisme de sempre, del que es traspassa de generació en generació.

I vull acabar amb unes paraules sobre el premi d'honor. La Montserrat Nebot ja n'ha parlat i n'ha fet la glossa, però Ramon Colom és un periodista consagrat, un periodista vocacional, un professional del periodisme, amb la doble virtut professional d'estar preparat, format, tenir una gran experiència, però, sobretot, també una gran vocació. Ha deixat una empremta de qualitat des del 1973, fa quaranta anys, quan va començar a treballar a Radio España de Barcelona com a presentador de programes musicals i redactor d'informatius, després en tasques directives als serveis informatius de Televisió Espanyola o com a director de programes tan remarcables com 'Mil·lenium'.

Molts dels que tenen més de trenta anys l'han vist. Els de menys, potser no s'hi han fixat encara, però és bo, per als qui us voleu dedicar als mitjans audiovisuals, al periodisme o a les ciències de la informació, que alguna vegada us poseu algun programa de Ramon Colom i veureu aquesta vocació que us dic.

I, per acabar, voldria afegir que el seu periodisme no fa prevaler la immediatesa sinó la profunditat, construeix i interpel·la, ens ajuda a formar-nos i a informar-nos i, per això mateix, a millorar la nostra ciutadania.

Per mi també ha estat un honor, com a presidenta del Parlament, haver-li pogut lliurar el premi personalment.

Moltes felicitats.

Moltes gràcies per l'experiència i l'empremta que has deixat. Moltes gràcies.